

XXXVII

AD SODALES

Strophe Alcaica

Nunc est bibendum, nunc pede līberō
Pulsanda tellūs ; nunc Saliāribus
Ōrnāre pulvīnar deōrum
Tempus erat dapibus, sodālēs.

Antehāc nefās dēprōmere Caecubum
Cellīs avītīs, dum Capitōliō
Rēgīna dēmentēs ruīnās,
Fūnus et imperiō parābat,

Contāminātō cum grege turpium
Morbō virōrum, quidlibet impotēns
Spērāre, fortūnāque dulcī
Ēbria. Sed minuit furōrem

Vix ūna sōspes nāvis ab īgnibus ;
Mentemque lymphātam Mareōticō
Redēgit in vērōs timōrēs
Caesar, ab Ītaliā volantem

Rēmīs adurgēns (accipiter velut
Mollēs columbās, aut leporem citus
Vēnātor in campīs nivālis
Haemoniae), daret ut catēnīs

Fātāle mōnstrum. Quae generōsius
Perīre quaerēns, nec muliebriter
Expāvīt ēnsem, nec latentēs
Classe citā reparāvīt ōrās :

Ausa et iacentem vīsere rēgiam
Vultū serēnō, fortis et asperās
Tractāre serpentēs, ut ātrum
Corpore conbiberet venēnum,

Dēlībērātā morte ferōcior,
Saevīs Liburnīs scīlicet invidēns,
Prīvāta dēdūcī superbō
Nōn humilis mulier triumphō.